

Άρειος Πάγος 1722/1986,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΛΖ' 1987 σελ. 287

Περίληψη: "Αιτιολογημένη καταδίκη για ανθρωποκτονία εξ αμελείας ιδιοκτήτη φροντιστηρίου που ανέθεσε σε υπάλληλό του, που δεν είχε τέτοια υποχρέωση, τον καθαρισμό των εξωτερικών υαλοπινάκων του β' ορόφου, χωρίς να λάβει οποιαδήποτε μέτρα προστασίας και στηρίξεώς του με αποτέλεσμα να καταπέσει η υπάλληλος στο οδόστρωμα και να θανατωθεί. - Δεν υπάρχει έλλειψη νομίμου βάσεως εκ της μη αναφοράς των λόγων για τους οποίους ο δράστης ήταν υποχρεωμένος να αποτρέψει το επελθόν αποτέλεσμα, διότι το έγκλημα έγινε με πράξη και όχι με παράλειψη".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Ι. ΓΡΙΒΑΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος Ι. Μπρίνιας

Όπως προκύπτει από το σκεπτικό σε συνδυασμό με το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία ο αναιρεσείων κηρύχθηκε ένοχος ανθρωποκτονίας από αμέλεια της Α.Α., γίνονται δεκτά από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, τα έγγραφα που αναγνώστηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά, την απολογία του κατηγορουμένου και την εν γένει διαδικασία τα ακόλουθα: Στο Ηράκλειο Αττικής την 21.9.1980 ο αναιρεσείων, ο οποίος διατηρούσε φροντιστήριο Αγγλικής γλώσσας και είχε ως υπάλληλό του στο γραφείο του φροντιστηρίου την πρώην μαθήτριά του φροντιστηρίου αυτού Α.Α. ανάθεσε την παραπάνω ημέρα στην εν λόγω υπάλληλό του την εκτέλεση της επικίνδυνης εργασίας καθαρισμού των υαλοπινάκων των παραθύρων της εξωτερικής όψεως του 2ου ορόφου της οικοδομής, στον οποίο λειτουργούσε το φροντιστήριο, χωρίς να υπάρχει υποχρέωση της υπάλληλου από την υπαλληλική σχέση της με τον αναιρεσείοντα για τέτοια εργασία, και χωρίς να έχει η υπάλληλος αυτήν την απαιτούμενη δυνατότητα και πείρα για εκτέλεση τέτοιου είδους επικίνδυνης εργασίας και ακόμη χωρίς την βοήθεια άλλου προσώπου το οποίο να την προφυλάξει και να την συγκρατήσει κατά την εκτέλεση αυτής, δηλαδή χωρίς ο αναιρεσείων να καταβάλει την προσοχή που όφειλε να καταβάλει κάθε συνετός άνθρωπος, σε παρόμοιες πραγματικές περιστάσεις κατά την κοινή κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων πείρα και λογική, την οποία μπορούσε να καταβάλει και ο αναιρεσείων, με αποτέλεσμα να απολέσει η ανωτέρω την ισορροπία της, όταν εξετάζει την εργασία καθαρισμού των παραπάνω υαλοπινάκων, να καταπέσει από ύψος 9.30 μέτρων στο κατάστρωμα της οδού Έβανς και να υποστεί βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση από την οποία επήλθε ο θάνατος της, το δε αποτέλεσμα αυτό ο αναιρεσείων δεν πρόβλεψε. Με τα παραπάνω υπάρχει η απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 § 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ αιτιολογία, διότι αναφέρονται με πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις στην προσβαλλομένη απόφαση τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, οι αποδείξεις από τις οποίες προκύπτουν τα περιστατικά αυτά, ως και οι σκέψεις με τις οποίες υπάχθησαν τα εν λόγω περιστατικά στις παραπάνω ουσιαστικές ποινικές διατάξεις, (με την εκτεθείσα έννοια αυτών) οι οποίες δεν παραβιάστηκαν ούτε εκ πλαγίου. Συνεπώς οι λόγοι αναιρέσεως (με στοιχεία β', γ', δ', ε' και στ') για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι αβάσιμοι. Ο λόγος αναιρέσεως (στο στοιχ. στ) για έλλειψη αιτιολογίας επί της επιβληθείσης στον αναιρεσείοντα ποινής είναι απαράδεκτος λόγω αοριστίας.

Ο λόγος αναιρέσεως (με το στοιχ. α') για έλλειψη νομίμου βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι δεν αναφέρεται στην απόφαση από ποία νομική διάταξη δημιουργείται η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση του αναιρεσείοντος να αποτρέψει το επελθόν αποτέλεσμα του θανάτου της Α.Α., είναι αβάσιμος, διότι με τα παραπάνω γενόμενα δεκτά από το δικάσαν Εφετείο πραγματικά περιστατικά στοιχειοθετείται, όπως εξετάθη, έγκλημα ανθρωποκτονίας από αμέλεια το οποίο τελέστηκε με πράξη του δράστη άδικη και καταλογιστική σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14, 28 και 302 (όπως ίσχυε πριν αντικατασταθεί με το άρθρ. 15 ν. 1519/1984) ΠΚ και όχι με παράλειψη αυτού, κατά την έννοια του άρθρου 15 ΠΚ, ώστε να απαιτείτο ιδιαίτερη υποχρέωση του αναιρεσείοντος, για την αποτροπή του επελθόντος αποτελέσματος θανάτου της παθούσας, πηγάζουσα από άλλη (ειδική) διάταξη νόμου.